

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 25 de gener de 2007

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La Sra. C.I.C. va presentar davant de l'Honorable BATLLIA, demanda a tramitar pel procediment laboral, contra la societat I. SL en reclamació de la quantitat de 61.760,50 € en concepte d'indemnització per comiat injustificat(36.000 €), de preavis (6.230,77 €), de compensacio econòmica (18.692,31 €), de 15 dies de vacances del mes de juny del 2005 (750 €), de 1,75 dies de vacances (87,50 €), amb els interessos legals corresponents, així com en declaració prop de la CASS dels imports esmentats.

II.- La societat I. SL es va oposar a les pretensions de l'actora, subsidiàriament va concloure al pagament a l'adversa només de l'import de 18.877,50 €, i va plantejar una demanda reconvençional en el sentit de condemnar la Sra. C.I.C. a pagar-li la quantitat de 429,70 € juntament amb els seus interessos legals . Per escrit de data 11 de setembre del 2006, la part defenent va formular l'excepció de caducitat de l'acció.

III.- Per sentència de data 18 de setembre del 2006, l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil va desestimar la demanda formulada per la Sra. C.I.C. i

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

la demanda reconvençional de la societat I. SL, sense fer especial condemna en costes judicials.

IV.- Contra aquesta resolució la Sra. C.I.C. ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- la part que recorre manifesta: que el termini de caducitat de 30 dies comença a computar-se a partir del dia 22 de juliol del 2005, coincidint aquesta data amb l'alta mèdica de la treballadora; que d'acord amb les disposicions de l'article 42 de la LQJ, els 30 dies no són naturals sinó hàbils; que la seva reclamació va motivada per la concurrència dels supòsits 3 i 4 de l'article 75 de la Llei sobre el contracte de treball que donen dret al treballador a rescindir unilateralment el contracte de treball i exigir la indemnització corresponent al comiat injustificat; que va tenir coneixement de l'ingrés de la quantitat de 1.211,30 € amb posterioritat al dia 22 de setembre del 2005, data en que va formular l'escrit de demanda; que en la seva actuació l'empresa no va respectar la legislació laboral, ja que devia posar a disposició de la treballadora la quitança, tot dipositant a la BATLLIA les quantitats degudes en cas de desacord.

II.- Es pacífic que des del mes de juny de l'any 1989, la Sra. C.I.C. va començar a treballar pel compte de l'empresa S.A., esdevinguda per adquisició, la societat I. SL en el curs de l'any 1993; que per carta del dia 18 de juliol del 2005, la Sra. C.I.C. va rescindir unilateralment el contracte de treball, pel motiu de l'incompliment, per part de l'empresa, de la retribució de les vacances que la treballadora va efectuar del 13 al 27 de juny del 2005; que el dia 22 de setembre del 2005, la Sra. C.I.C. va formular la seva demanda en reclamació de la quantitat corresponent a indemnització per comiat injustificat.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

III.- S'ha de resoldre prèviament la qüestió de la caducitat de l'acció de la part agent. L'article 7 de la Llei sobre el contracte de treball del 12 de juny del 2003 estipula que la reclamació d'indemnitzacions per desistiment unilateral del treballador té un termini de caducitat de 30 dies a comptar del moment en que l'empresari té coneixement del desistiment unilateral, ja sigui perquè ha rebut comunicació verbal o escrita, ja sigui per absència injustificada al treball del treballador durant almenys 3 dies de treball seguits. Aquesta disposició legal es molt clara i sense necessitat d'interpretar-la: el termini de caducitat comença a transcórrer a comptar del dia en que l'empresari està assabentat del desistiment del treballador, i això, que aquest darrer sigui de baixa o no, al dit moment. L'empresa va rebre la carta de desistiment unilateral de la Sra. C.I.C., el dia 21 de juliol del 2005 com se'n desprèn del acusament de rebut que consta en autes; per tant, encara que es calculi el termini de caducitat en dies hàbils, força es de constatar que el dia 22 de setembre del 2005, data de presentació de la demanda judicial, el termini de caducitat ja era transcorregut, i doncs l'acció està prescrita.

IV.- Respecte a la reclamació de la Sra. C.I.C. en concepte de pagament de dies de vacances, s'ha igualment de confirmar la resolució recorreguda. Resulta de les proves que consten en autes, que el dia 20 de setembre del 2005, doncs amb anterioritat a la demanda de l'actora, l'empresa va abonar a la Sra. C.I.C., mitjançant transferència bancària, la quantitat de 1.211,30 € en concepte de vacances retribuïdes. Encara que l'empresa hagi pagat a la treballadora les vacances amb retard, el cert, és que el dia de la reclamació judicial, ja s'havia satisfet a la Sra. C.I.C. tots els havers laborals pendents, i per tant la seva demanda en pagament dels dies de vacances no retribuïdes, patia d'una absoluta manca de justificació. Pel que fa a la cotització prop de la CASS, sol·licitada per la treballadora, la regularització de la situació per part de l'empresa, el dia 12 d'octubre del 2005, impedeix tota condemna de la mateixa, que no pot ser obligada tornar fer una cosa ja satisfeta.

V.- Malgrat la desestimació del recurs, el caràcter laboral del litigi i les circumstàncies particulars del

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

mateix, impositen de no fer especial condemna en costes processal.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar en part el recurs de la Sra. C.I.C.;
Confirmar la sentència del Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles de data 18 de setembre del 2006, en tots els seus extrems;

Sense fer especial imposició de les costes processals de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-